

#CATALUNYALLIBERTAT P6-16

Bèlgica fa justícia

REBUIG • El jutge belga nega l'extradició de Comín, Puig i Serret, en una decisió ferma

ENUIG • El Tribunal Suprem espanyol s'empipa i acusa Bèlgica de "falta de compromís"

Lluís Puig, Toni Comín i Meritxell Serret celebren la decisió de la justícia belga, ahir al matí a Brussel·les ■ ACN

Sánchez vol que la DUI pacífica sigui rebel·lió

Torra pren avui possessió i demà veurà els presos

Toni Comín. Conseller de Salut

“El Suprem abusa del Codi Penal”

5a FIRA de la Camamilla i Tractors Antics
 19 i 20 maig 2018
 www.firadelacamamilla.cat
 FIRA DE LA CAMAMILLA Linyola
 LINYOLA

Nacional P12

El president Torra, a l'acte de Barcelona ■ J. RAMOS

L'ANC i Òmnium, contra la repressió

Nacional P18

Cobraments irregulars de De Alfonso a Antifrau

Europa-Món P26-27

La Unió Europea apuja el to contra Trump

L'ESPORTIU

Motor Mundial de fórmula 1 a Montmeló

La federació espanyola, contra 'Els segadors'

VOLTES DONEN MORTA A LA VIDA
 Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus una palmera.
 49 ofícines a Catalunya
 902 811 811
 nautaliaviatges.com
NAUTALIA Viatges

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Pedro

Pedro Agramunt és un dels personatges més controvertits i alhora més perillosos. Convertit en president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, el tal Agramunt es va dedicar, entre altres coses, a fer activitats que els seus col·legues parlamentaris han considerat impròpies, raó per la qual ha estat apartat del càrrec. Impròpies políticament parlant i personalment parlant.

Per desgràcia ens hem acostumat molt, massa, als lamentables espectacles dels polítics. I el cas Agramunt inclou tots els ingredients possibles d'una novel·la de baixa qualitat. Contactes amb dictadors, diners circulant amb massa alegria, sexe abundant, prepotència, secretisme. En aquest cas concret, fins i tot declaracions clarament fora de lloc. El tal Agramunt, quan el varen acusar de concertar, pagant amb els diners dels contribuents, orgies amb fins a tres prostitutes, es va limitar a dir que ja li agradaria poder-

El cas Agramunt inclou tots els ingredients d'una novel·la de baixa qualitat. Contactes amb dictadors, diners, sexe abundant, prepotència...

ho fer. Increïble però cert.

No content amb fer el ridícul amb declaracions com aquesta ara Pedro Agramunt ha decidit contraatacar i reivindicar-se davant el Consell d'Europa. I per a fer-ho s'ha empenyat que és una víctima de totes les conspiracions hagudes i per haver. Com no podia ser altrament, Pedro Agramunt ha responsabilitzat el catalanisme dels seus problemes però hi ha afegit un component si més no insòlit: culpar George Soros d'haver instrumentalitzat l'independentisme. I aquesta sí que és bona.

Agramunt fa això perquè sap que a l'Europa central hi ha uns quants estats que farien qualsevol cosa per odi a Soros. I es pensa que traurà profit del fet d'esmentar-lo. El problema és que amb això genera una contradicció tan bèstia que queda desacreditat ell sol. Perquè si fem cas de la seua estrambòtica teoria, l'independentisme català seria l'únic moviment polític del món que tindria de manera simultània el suport de Vladimir Putin i de George Soros.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La Marisa de Freta

S'ha mort, molt gran, la Marisa. A Mataró, a Calella i a bona part del Maresme quan es parla de la Marisa tothom entén que es tracta de la fundadora de les escoles Freta. La majoria li va ignorar sempre els cognoms. La Marisa. Si de cas, i per si hi havia una altra Marisa al voltant, la Marisa de Freta. Una gran pedagoga i una gran emprenedora. També una notable negociant.

Jo havia acabat el servei militar. Tenia una carrera però no veia com donar-li sortida. Tot un estiu me'l vaig passar vagarejant fins que un dia la Marisa, sabedora de la meua situació, em va fer cridar. El setembre començava a impartir classes de català i història a Freta, escola de formació professional. Va ser el primer sou que vaig cobrar. El primer sou sempre és important en la memòria d'una persona. Hi vaig entrar tímid i callat, i al cap d'un any m'havia convertit en el xerrameca que encara soc. La meua dona diu que es va enamorar d'un i es va casar amb un altre. Un professor ha de ser enraonador i una mica comediant perquè els alumnes collats vuit hores a

“Em va donar la primera feina. Totes les altres n'han estat marcades

la cadira volen escenificació i interès sostingut. La Freta de llavors estava situada en una casa centenària del centre urbà, una casa amb baix i dos pisos pensada perquè hi visqués una família. Com que els alumnes que s'hi concentraven eren centenars, des de llavors sé que les antigues cases de carrer construïdes per simples mestres d'obres tenen una resistència que les de ferro i ciment armat ignoren. La Marisa, sempre atrafegada negociant convenis i subvencions, es deixava veure poc. Però d'una manera o altra hi era. Què hauríem fet sense la Marisa? En Quim Vidal, en Lluís Carné, la

Magda Bagués, l'Anna Subirachs, en Lluís Cantallops, en Pep Timoneda eren els puntals pedagògics. Ara, en una casa moderna, dirigeix l'establiment Sebi Martín, antic alumne. No deixàvem els alumnes tranquils: els dúiem d'excursió, els fèiem fer teatre, els passàvem pel·lícules, els organitzàvem debats amb els candidats quan hi havia eleccions. Assegut a la sala de professors hi havia sempre un home que fumava la pipa i que passava per ser un gran professor d'idiomes. En sabia tant, pertanyia tant a l'aristocràcia de la docència, que en conseqüència feia poques classes. Es deia Joan Fontcuberta, i va ser el traductor al català i al castellà de Zweig i Kafka, entre altres autors d'alçada suprema. Es va morir fa pocs mesos. Tothom es mor. Un moment vaig pensar que seria un docent per sempre, però al cap de vuit anys vaig trobar la feina maquina i la vaig canviar. En vaig fer algunes més fins que no em vaig establir en el periodisme. Totes han estat marcades per l'expressivitat i l'extraversió d'aquells anys que van començar amb una crida de la Marisa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/bb7e7q>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Justícia jutjada

Mireia Boya li va dir fa uns dies al jutge Pablo Llarena que creu que la sentència de l'1-O està escrita. "El judici serà una pantomima política, el judici de veritat serà a instàncies internacionals", va advertir l'exdiputada cupaire abans que el magistrat del Suprem li demanés si preferia que la processés per rebel·lió, en comptes de desobediència. La insòlita pregunta de Llarena resumeix el desenvolupament d'un procés judicial que es modula a conveniència.

La sensació és la que es va atrevir a expressar en veu alta Boya: el guió espanyol està escrit. Tant el judicial com el de les institucions. No hi ha espai per a la improvisació en una pel·lícula construïda per l'Estat que, en el final que té al cap, acaba amb els que ha apuntat com a líders de la suposada i mai demostrada –per inexistent– rebel·lió catalana a la presó. Hi ha voluntat exemplificadora per als qui en el

“La partida, amb cartes marcades a l'Estat, es juga a Alemanya, Bèlgica, Suïssa, el Regne Unit i a Estrasburg

futur gosin desafiar Espanya. Qui no s'hi pensaria dues vegades amb polítiques a la presó i d'altres a l'exili?

L'independentisme ha passat mentalment pantalla d'aquesta justícia espanyola i es concentra, com deia Boya, en les instàncies internacionals. La partida, amb cartes marcades a l'Es-

tat, es juga a Alemanya, Bèlgica, Suïssa i el Regne Unit i es dirimirà, també, a Estrasburg. Ho remarcava el conseller Josep Rull en un article publicat diumenge en aquest diari.

I, atenent als esdeveniments, Espanya està perdent la contesa exterior. Al revés de l'Audiència Territorial de Schleswig-Holstein descartant rebel·lió per a Carles Puigdemont s'hi suma ara la dolorosa bufetada de la justícia belga. Una plantofada en forma de rebuig a l'extradició dels consellers Meritxell Serret, Antoni Comín i Lluís Puig per irregularitats en l'euroordre emesa per Llarena. Les dues decisions deixen en evidència el jutge i el procés que s'està portant a terme al Suprem, que avança mentre Europa va esmicolant acusacions i delictes. No és casualitat que Llarena hagi obert la porta a rebaixar rebel·lió a sedició o conspiració per a la rebel·lió. Perquè Europa també jutjarà la justícia espanyola.

De reüll

Pepa Masó

Rebel·lió al segle XXI

El front per evitar que es violenti la Constitució avança imparable. I encara amb més força quan hi ha eleccions d'aquí a un any. Tant li fa si són municipals o europees, en l'escenari actual són un termòmetre per mesurar per on va la cosa. El PSOE no es pot quedar quiet mirant com el PP i Cs pugnen per veure qui fa més per la unitat d'Espanya, qui és més implacable amb el procés català. Així s'explica la proposta anunciada per Sánchez de reformar el delictes de rebel·lió al Codi Penal per defensar l'ordre constitucional i afrontar el

El PSOE s'empesca una reforma del Codi Penal a mida contra el procés

desafiament independentista. Tal com està concebut ara, admet, no els està bé –una manera molt subtil de desautoritzar l'acte de processament del jutge Llarena– perquè quan va ser redactat, ho va ser pensant en un aixecament militar, i ves per on això no és el que ha passat a Catalunya. On hi va

haver violència? Davant d'això consideren que cal adaptar la rebel·lió al segle XXI. Què faran? Perseguir per rebel·lió tot aquell que s'expressi a favor de la independència, que hi voti a favor, que treballi perquè el seu país sigui independent? Tornem a ser allà mateix. No se'ls acut altra cosa que defensar la Constitució imposant-la per llei, empescant-se un Codi Penal a mida, demostrant així la mateixa incapacitat del PP d'afrontar el repte que se'ls presenta fent política. Aquesta és la brillant proposta sorgida després de trobar-se amb Rajoy. A veure amb quina en surt avui Rivera.

Les cares de la notícia

MAGISTRAT DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena Euroridícul

La justícia belga ha clavat una sonada plantofada a l'espanyola, en rebutjar l'extradició dels consellers Comín, Serret i Puig per un defecte de forma i errors greus. Un altre ridícul internacional que posa en evidència la baixa qualitat de la justícia espanyola, que es mou per finalitats polítiques.

SECRETARI GENERAL DEL PSOE

Pedro Sánchez Codi Penal a la carta

El PSOE proposa reformar el delictes de rebel·lió en el Codi Penal per defensar la Constitució de l'independentisme. Els socialistes, en plena sintonia amb el PP, li volen fer la feina per dotar-se d'un codi a la carta. Un cop més, la llei davant del diàleg propi d'una democràcia.

DIR. CIENTÍFIC PROGRAMA PREVENCIÓ ALZHEIMER

José Luis Martínez Molinero Estudiar la demència

La Fundació Pasqual Maragall posa en marxa un programa pioner al món per investigar les bases biològiques del risc de tenir una demència. Durant tres anys s'estudiarà 400 persones d'entre 60 i 80 anys que hagin començat a presentar problemes de memòria o concentració.

EDITORIAL

Daltabaix a la política de Llarena

La justícia belga va decidir ahir no tramitar les euroordres dictades pel magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena contra els consellers Antoni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig. I no és que el jutge belga encarregat del cas ja hagi dictat una sentència, no; és que la fiscalia belga, l'encarregada de fer de corretja de transmissió de l'espanyola, ha decidit no tramitar-la per un defecte de forma després que ja en la primera sessió, el 18 d'abril, no ho veiés clar i decidís demanar més informació a Espanya. El defecte de forma es dona perquè no hi ha una ordre de detenció estatal prèvia contra ells, com tampoc hi és contra Carles Puigdemont o Clara Ponsatí. Però seria un error pensar que aquesta decisió es deu només a una formalitat, aquesta decisió és un daltabaix per a la política de Llarena.

La judicialització de la política, del procés, té la seva cara principal en Llarena. Les seves interlocutòries són manifestos polítics, i les seves accions també, com quan va decidir retirar la primera euroordre per, segons la seva interlocutòria, evitar que Puigdemont pogués ser escollit president de la Generalitat. Posteriorment ha anat modelant el seu relat canviant el delictes pel qual en demana l'extradició, del de rebel·lió al de sedició mentre no troba cap prova del de malversació. De fet, ni dels primers, perquè tots dos s'havien de produir en un escenari de violència, escenari que no s'ha donat. Errada rere errada perquè tot el procés beu d'un error primari: no donar una solució política a un problema polític. La d'ahir, però, és una mala notícia per als presos ja que els repressors afirmaran que la decisió és formal i no de fons. Mariano Rajoy encara és a temps d'aturar aquest seguit d'errors, només li cal rebre Quim Torra i parlar, sense apriorismes.

Tal dia com avui fa...

1 any

Pugna per les urnes

La fiscalia denuncia la consellera Meritxell Borràs per l'acord marc que permet comprar urnes. El govern critica que es persegueixi una voluntat

10 anys

Un TC parcial

Miquel Roca exigeix la dimissió de tot el Constitucional. Creu que la sentència de l'Estatut serà política i per això no confia en els magistrats.

20 anys

Paraula d'Aznar

Aznar garanteix a Pujol que no convocarà eleccions fins al 2000. El líder del PP ignora les pressions internes que volien un avançament.

Full de ruta

Mercè Ribé

L'àlbum de la investidura

Els consellers destituïts a l'exili, Meritxell Serret, Lluís Puig i Toni Comín, tornen a acaparar l'actualitat política després que la justícia belga hagi anunciat que no els extradirà a Espanya. De la clatellada que el jutge Llàrena i la seva cohort van rebre ahir en sentirem a parlar; tant pel canvi de rumb que pot suposar per a la resta d'exiliats i presos polítics, com pel ridícul majúscul que representa per a la justícia espanyola el fet que el rebuig a l'extradició sigui per les irregularitats en l'emissió de l'euroordre. Estan tan acostumats a fer i desfer segons les seves conveniències i a cosir-se els vestits a mida que, ves per on, no van caure que les euroordres no es treuen i es posen com aquell qui res, ni que, per estalviar-se feina, es puguin reciclar les ordres de detenció espanyoles ja caducades.

Alegria, doncs, tornar a tenir titulars dels exiliats, i més quan és per sentir bones notícies. Perquè ara que tot torna a estar encarrilat i que tenim nous protagonistes, ens hem d'obligar, encara més, a mantenir viu el testimoni d'exiliats i empresonats.

Queda clar que Quim Torra, el nou president de la Generalitat, és el protagonista indiscutible de la setmana. Ho serà avui i ho va ser dilluns, on acabat el ple d'investidura, i després d'abraçades i petons, va fer allò que fan els nuvis a les bodes: retratar-se amb els diferents grups de convidats. Em quedo amb una foto i amb els comentaris que en feien a TV3, primer en directe i després al *Telenotícies*, quan van recuperar la instantània. A la imatge, d'esquerra a dreta, els presidents del Parlament Núria de Gispert, Ernest Benach, Joan Rigol i Roger Torrent. Al centre, Quim Torra. I a la seva dreta, els presidents de la Generalitat José Montilla i Artur Mas. La locutora explicava el simbolisme de la fotografia, remarcant que faltava una baula a la cadena per completar la històrica imatge. Feia referència a l'exiliat Carles Puigdemont. I sí, ja ho entenem tots que fa pena recordar que també hi faltava Jordi Pujol i que fa pena que, per motius obvis de salut, no hi pogués figurar Pasqual Maragall. Però el que ja em sembla més trist i imperdonable és que s'obviés que de baula absent n'hi havia una altra de significativa, la de Carme Forcadell. Toca tornar a caminar, però ho hem de fer sense oblidar, en cap moment, que per arribar on som en tenim de silenciats entre reixes.

Tribuna

José Rodríguez. Físic i sociòleg

Quim Torra?

Els meus dubtes amb el MHP Quim Torra no neixen per les seves opinions expressades en tuits o articles. En Quim Torra és un nacionalista català i tot i no estar d'acord en molts elements de la seva visió, ja que no soc nacionalista, expressa el que tot nacionalista pensa, també el nacionalisme espanyol. La diferència és que el nacionalisme espanyol s'expressa no només en opinions sinó també en fets i lleis per mantenir la seva hegemonia. Resulta bastant hipòcrita que des de l'espanyolisme se'l vulguin carregar per unes opinions del mateix tipus de les que sostenen la idea de la inviolabilitat de la unitat d'Espanya. Però, a més, tot i no ser nacionalista, puc veure la diferència entre algú que se sent part d'una nació oprimida i negada i el nacionalisme d'un estat que vol homogeneïtzar o folkloritzar tot allò que no sigui "Castella". Com a fill d'andalusos, estic fart de veure com la identitat dels meus pares s'ha transformat en un conjunt folkloric i es ridiculitzen els seus registres lingüístics com si fossin més incultes. Com a català m'adono que part de la meua identitat és atacada i negada de la mateixa manera i, tot i no co-

incidir de lluny amb el pensament d'en Quim Torra, no m'atreveixo a censurar-lo.

EN TOT CAS, ELS MEUS DUBTES són al voltant de quin relat polític farà. El nou govern és evident que no farà una ruptura immediata. Ha de mantenir un seguit d'equilibris: no pot deixar de banda Puigdemont i la resta de l'exili ni oblidar els presos i represaliats d'aquí. També ha de mantenir la flama i a més continuar creant un problema polític per a l'Estat, sense pagar massa costos per al moviment independentista. D'altra banda, necessitem ser més, o com a mínim reduir l'oposi-

“El MHP en sap ser, de dialogant, però també li caldrà aprendre a ser més polític i menys activista

ció de molts catalans a la possible independència, tenir millor posició internacional, debilitar la posició interna de l'Estat aprofitant tots els aliats d'oportunitat i fer un front comú antirepressiu i amb entitats i organitzacions que no necessàriament siguin independentistes. Tots aquests equilibris seran molt difícils per a una persona com en Quim Torra, de baix perfil polític, tot i tenir un alt perfil intel·lectual i activista. La seva zona de confort és un discurs de sobreescalfament del nucli dur independentista, que és aliè per als que ens movem en la perifèria del moviment independentista i més per a qui no ho sigui, d'independentista. Tant Quim Torra com el seu govern tenen uns difícils equilibris: el seu relat haurà de bascular entre totes aquestes tensions aparentment contradictòries. Simplement espero que, en lloc de tirar per la via fàcil de fer el discurs sobreescalfat i purament essencialista, en Quim Torra tingui una visió molt més institucional i serena i pensi que, si vol la independència, haurà de ser molt més obert i hàbil. En Quim Torra en sap ser, de dialogant; ara també li caldrà aprendre a ser més polític i menys activista.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les piulades del president Torra

■ Havent llegit les piulades polèmiques del president Quim Torra i l'article en què es feia ressò de la indignació d'una ciutadana espanyola perquè a la megafonia de cabina d'un vol d'una companyia aèria suïssa s'havia utilitzat el català, afirmo que, per comptes d'haver demanat disculpes, n'havia d'haver rectificat el contingut: és evident que Catalunya no viu intervinguda des del 1714 i que mai no s'ha intentat anihilar la nació catalana; l'espoli fiscal és una fantasia que no s'ha demostrat mai; la moralitat d'Albert Rivera és tan irreprotxable com la pulcritud i la solidesa de la democràcia espanyola; la reacció d'aquella ciutadana espanyola va ser el reflex d'una justa indignació. El contingut d'aquestes rectificacions és tan cert que, si les hagués fetes, no li hauria calgut demanar perdó. I el Sol continuaria gi-

rant plàcidament al voltant de la Terra.

VÍCTOR DE MAS
Barcelona

Quim Torra, xenòfob?

■ Sóc independentista i no m'agrada Quim Torra com a nou president. Tenint en compte els tuits —maleïda hemeroteca, oi?—, l'exeditor hauria d'haver declinat la petició de Puigdemont per no perjudicar la imatge del procés, sobretot la internacional, que tant ens està costant de guanyar. Puc entendre que alguns tuits fossin escrits en moments de ràbia, que a Catalunya n'hem patit molts en els darrers anys, i que cometés l'error de generalitzar allò que de fet anava dirigit a governs espanyols, feientment anticatalans. Ja sabem com ens estimen; no els hi donem més munició. Així que dediquem-nos a mirar amb simpatia i germanor ca-

sos com el que va viure el 2016 Pau Capell quan, defensant a Portugal l'equip espanyol del Mundial de Trial Running, va sentir cridar a la seva esquena, on s'havia cosit una escarapella de la senyera: "¡Eh, quitale la bandera de Cataluña! ¡Arráncasela!" O com fou de graciosos quan a Sevilla linxaren i cremaren un ninot que representava l'assassina del nen Gabriel, quan en un principi havien pensat fer-ho amb un que representés en Puigdemont. Que ningú s'escandalitzi, només és cultura popular. Però aniré més enllà i convidaré qui titlla de xenòfob el nou president a llegir l'article *La llengua i les bèsties*, que Arrimadas va qualificar de repugnant, però que el llegeixin sencer, no pas esbiaixat ni descontextualitzat, i veuran a quin tipus de personatges va dirigit. Ah, i no, no és natural parlar català a Castella... O era a l'inrevés?

RAMON GAUSACHS
L'Hospitalet de Llobregat

Sil·logismes

■ Els representants de Ciutadans i del Partit Popular sempre estan exigint al Parlament un president que governi per a tot els catalans, però així que sona l'himne del país callen i miren a terra. Mentre em pregunto que si governessin ells ho farien per a tots els catalans (no només per als espanyols) em ve al cap el següent sil·logisme: Primer: sí, quan sona l'himne d'un país, no el cantes (i això que el nostre té lletra) és que no sents l'himne com a teu. Segon: si no sents com a teu l'himne és que no et sents d'aquest país o creus que no et representa. Conclusió: si no et sents d'aquest país, no pots exigir ni demanar res al Govern del país, i menys amb amenaces, car no el sents teu (ni el país, ni el govern). Ara, que potser m'equivo-

JUAN CARLOS ALONSO
Flaçà (Gironès)

La frase del dia

“Com a Bèlgica, la justícia acabarà guanyant a Alemanya, Escòcia i Suïssa. I també a l'Estat espanyol”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit de comunicació a la UPF

La batalla per la 'infopol'

La informació política, la *infopol*, és un bé cada dia més disputat. L'ideal del "ciutadà ben informat" ha estat el paradigma liberal del bon funcionament de la democràcia. Estar ben informat sobre els principals actors polítics permet d'avaluar cada situació i la correlació de forces, d'acumular un saber propi sobre el joc d'interessos en pugna i d'intervenir amb criteri en les decisions que afecten la comunitat. La pregunta és: com s'informen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya sobre els grans temes polítics?

NINGÚ DUBTA AVUI del gran poder dels mitjans i professionals de la informació no sols en la construcció d'una agenda dels temes d'interès públic. També, i sobretot, en la definició de marcs i quadres de referència per avaluar la rellevància de cada situació en funció de determinats paràmetres, vinculats sobretot als poders polític i econòmic. Per tant, estar ben informat vol dir avui (almenys) dues coses: conèixer els grans temes sobre els quals hauràs de decidir, cosa enormement complexa, que requereix un esforç constant d'accés i tria de la informació pertinent; i saber què diuen i volen els teus adversaris, ja que l'acció política implica conflicte d'interessos, i un ciutadà ben informat ha de prendre sovint partit a favor d'uns i en contra d'altres.

PER TANT, LA PREGUNTA sobre quina mena d'hàbits d'accés a la *infopol* adopten els catalans no és banal. Quan els instituts d'opinió, com el CEO o el CIS, inclouen en els qüestionaris una bateria de preguntes sobre aquesta qüestió, és perquè aprecien una estreta correlació entre ús de determinades fonts d'informació i altres indicadors de rellevància sobre l'estat de l'opinió. És evident: si et pregunten què opines del govern de Rajoy o quin partit et cau millor o com valores la monarquia o com haurien de ser les relacions Catalu-

nya-Espanya, i contestes seguint l'escala de valors proposada, vol dir que tens opinió. I en tens, perquè n'estàs mínimament informat. Cada vegada la gent té més opinió perquè té més fonts i xarxes socials a l'abast, i així pot participar en el debat públic amb coneixement de causa.

EL CEO ACABA DE FER PÚBLIC el seu primer Baròmetre de 2018 i aporta un valuós conjunt de dades sobre què fan els catalans i catalanes per informar-se de temes polítics. La primera impressió ve a confirmar la intuïció de molts observadors: la ciutadania de Catalunya tendeix a confiar més i més en la informació política subministrada per les fonts d'origen català que no pas en les externes. En altres termes: en els quatre sectors subministradors d'*infopol*—televisió, ràdio, premsa i internet—, les preferències es decanten obertament, amb matisos, per les fonts procedents de Catalunya mateix.

EN PREMSA, mitjà de referència encara

“La gran disputa pel control de la informació política i la fidelització dels usuaris catalans es concentra en la TV. D'aquí l'ofensiva permanent per desacreditar TV3

per a un 36,4% dels catalans, la golejada de Catalunya respecte de Madrid continua sent implacable: mentre que *La Vanguardia* (32%) i *El Periódico* (19%) arrossegueu més de la meitat de les preferències i el diari *Ara* (15%) registra un important ascens, els diaris de Madrid obtenen un seguiment a la baixa, entre el 10-15 per cent. Cal destacar que la versió catalana de *La Vanguardia* és la que obté la confiança més alta, amb un 18%. En ràdio, mitjà seguit per un 35% de la població, les emissores catalanes aconsegueixen més de dues tercers parts de la confiança en la informació política. Com és de suposar, RAC1 (34,5%) i Catalunya Ràdio (28,8%) són les ràdios de referència, mentre que la primera cadena espanyola, la Ser (12,5%), se situa a gran distància.

TAMBÉ A INTERNET, plataforma de consulta per a un 53%, les preferències declarades són per webs d'informació d'origen català. La gran majoria (el 80%) consulten webs de mitjans de comunicació a través de Facebook, Twitter o Instagram. I preguntats per les tres webs més consultades a tal efecte, els resultats són sorprenents: *La Vanguardia* (19,6%), *Ara* (16,3%) i *Vilaweb* (15,6%). La televisió continua encara sent la font d'informació política més citada (74,6%). D'aquest total, un 50,6% declaren informar-se a través de TV3 (45%) i del 3/24 (5,5%), els canals de la CCMA. Les preferències per la informació del conjunt dels canals espanyols se situa entorn del 43%.

EN RESUM, LA GRAN DISPUTA pel control de la informació política i per la fidelització dels usuaris catalans es concentra en la televisió. D'aquí l'ofensiva intensa i permanent de partits i mitjans espanyols per desacreditar TV3 i mirar d'evitar que la ciutadania de Catalunya deixi de confiar en la informació servida per les cadenes espanyoles com ja ha passat en ràdio i en premsa.

De set en set

Adela Genís

I tu... què vols ser de gran?

És divendres. Última hora de classe en una aula amb alumnes de 4rt d'ESO. A l'institut de secundària ens han reunit a di-

ferents perfils professionals perquè expliquem als joves en què consisteix la nostra feina. A la taula ens hi trobem una mestra d'escola bressol, un pedagog, una educadora social, un publicista, una advocada i una periodista. Dos dels ponents també fan classes a la universitat. Entre el públic adolescent hi ha alguns interessats en el periodisme esportiu; fet que m'obliga a explicar que han de pensar que la majoria de partits—siguin de futbol o de waterpolo—es juguen el cap de setmana i que això impedeix moltes vegades poder sortir amb els amics o tenir una "certa vida social". O que els horaris dels diaris, de les televisions i de les ràdios obliguen a plegar tard gairebé cada dia. Cares llargues entre els assistents quan s'hi afegeix que els sous de la professió, en general, no són per tirar coets. També quan s'explica que en carreres com dret s'ha d'estudiar entre quatre i cinc hores cada dia, per anar bé. El pedagog, veient la decepció a la sala, llança la pregunta del milió: i tu... què vols ser quan siguis gran? Els alumnes van responent un per un: n'hi ha que aposten per ser periodistes, d'altres per ser advocats, criminòlegs... o estudiar administració i direcció d'empreses. Fins i tot n'hi ha alguns que es declaren totalment perduts: sense saber encara què volen ser de grans. Uns dubtes raonables en plena adolescència. Potser la xerrada no els servirà per aclarir el seu futur però sí que els diferents professionals vam coincidir en un consell: l'important és formar-se, estudiar i tenir motivació. I sobretot, com a mi em van aconsellar a la seva edat: "Fes el que t'agradi".

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torra pren possessió aquest matí en un acte sobri

El president de la Generalitat trasllada a Zoido la seva intenció de visitar els presos demà

De Alfonso va cobrar milers d'euros de forma indeguda

La Sindicatura de Comptes sosté que va rebre triennis i complements de manera irregular

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica rebutja l'euroordre

IRREGULARITATS • La justícia belga denega l'entrega de Comín, Serret i Puig per un defecte de forma en l'ordre d'extradició **MANCANÇA** • El fiscal de Brussel·les requeria que hi hagués una ordre de detenció estatal corresponent

Natàlia Segura

Brussel·les

Nova victòria judicial del govern català a l'exili. Bèlgica va rebutjar ahir l'euroordre d'extradició emesa per la justícia espanyola contra els consellers destituïts Toni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig. El jutge va considerar que la petició d'entrega que va fer el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena tenia "irregularitats" i, consegüentment, la va desestimar deixant en llibertat els tres catalans. Es tracta doncs del segon revés de la justícia europea en dos mesos als intents del Suprem per forçar l'extradició a l'Estat espanyol dels membres del govern exiliats, després que el tribunal alemany rebutgés el delictes de rebel·lió del president català Carles Puigdemont.

Tant la fiscalia de Brussel·les com la defensa dels tres polítics catalans compartien, de fet, la mateixa posició. El ministeri públic belga va demanar al tribunal que declarés "les tres ordres de detenció europees irregulars, vista l'absència d'ordres estatals espanyoles coherents", se-

Les frases

"No hi ha una ordre de detenció estatal subjacent que es correspongui en essència amb l'euroordre que s'ha transmès"

FISCALIA DE BRUSSEL·LES

"Posa de manifest que s'abusa del Codi Penal per perseguir polítics"

Toni Comín
CONSELLER DE SALUT

"El supòsit (en el cas Puigdemont) és idèntic que a Bèlgica perquè l'euroordre era la mateixa per a les diferents jurisdiccions"

Jaume Alonso-Cuevillas
ADVOCAT DEFENSOR

gona afirma el seu comunicat. En sortir de la vista, que va durar poc més d'una hora, l'advocat Jaume Alonso-Cuevillas va acusar la justícia espanyola d'imputar "uns greus delictes forçant els tipus penals i les més elementals garanties processals". "La precipitació i creença de la justícia espanyola de

poder estirar els tipus penals i imputar els delictes més greus per fets que en cap cas tenen aquest caràcter és el que ha provocat la mala tramitació de la causa", va exposar el magistrat. Ara bé, segons les mateixes fonts de la defensa, en cap moment la fiscalia va entrar a valorar el "fons" perquè els problemes de "forma" inicials no permetien tractar el contingut de la petició espanyola. En qualsevol cas, els advocats no temen que s'entri en la qüestió de fons en una tercera ordre europea de detenció.

Si bé tècnicament les parts personades en la causa poden recórrer contra la decisió del tribunal belga, la fiscalia belga, que assumeix el paper d'acusació, ja va confirmar ahir que no té intenció d'apel·lar contra la resolució. A més, el ministeri públic va dir ahir que les autoritats espanyoles no poden presentar un recurs davant el rebuig d'extradició.

Defecte de forma

La defensa va al·legar el precedent del cas Bob-Dogi, el qual requereix que una ordre europea de detenció vagi acompanyada d'una de prèvia de detenció estatal. "Quan el jutge

Una tercera euroordre, "molt probable"

L'advocat de l'equip de la defensa de Comín, Serret i Puig creu que Llarena dictarà una ordre europea de detenció nova per tornar a intentar que la justícia belga els extra-deixi. Segons fonts de la defensa, l'opció que s'obre ara per a Llarena és, un cop rebí la resolució de la justícia bel-

ga, fer una nova ordre de detenció estatal –ja que no pot modificar l'actual– que reculli el que diu la interlocutòria de processament i, sobre la base d'aquesta, dictar una tercera euroordre. "El gran error de tot el procediment han estat les presses", van assenyalar ahir les mateixes fonts. Se-

gons Cuevillas, el rebuig d'entrega dels tres consellers ahir per una qüestió de forma evidència que en cas que arribi una tercera euroordre "tot indica" que seria refusada perquè la justícia belga té "molt clar" que s'està fent un ús "polititzat" d'aquest mecanisme.

Llarena va retirar la primera euroordre (emesa per Lamela) no es va adonar, malgrat que vam avisar, que això suposava retirar també les ordres estatals que justificaven aquella primera euroordre", va detallar Cuevillas. En aquest sentit, el problema va raure en el fet que Llarena va cursar les segones euroordres –aprofitant que Carles Puigde-

mont era a Finlàndia– basant-se només en l'ordre de processament. Segons fonts de la defensa, la fiscalia belga va avisar Lamela d'aquest defecte i, fins i tot, al desembre Vox havia alertat el jutge que hauria d'emetre una ordre estatal de detenció per fer una segona euroordre. En la missiva del fiscal general de Brussel·les al jutge espanyol a la qual ha tingut ac-

cés El Punt Avui, el primer constata errors en dates i incoherències en els escrits de Llarena i repeteix dos cops que cal "claredat" en la informació judicial. Fonts de la defensa creuen que Llarena no va rectificar per "arrogància".

"El procediment de l'euroordre és fàcil però específic", asseguren des de la defensa, i apunten que el Tribunal Suprem no està

L'APUNT

El primer final feliç

Jordi Panyella

Les pel·lícules americanes de jutjats acostumen a acabar amb el bé imposant-se al mal i amb els bons celebrant el triomf en unes escales del tribunal enmig d'un núvol de periodistes. Ahir, Lluís Puig, alegrement embotit en una camisa blanca, i també en el paper d'actor secundari, Antoni Comín, amb flegma i aire d'estrella, i Meritxell Serret, discreta protagonista fe-

menina, van regalar-se un d'aquests finals feliços. La foto de tots tres a les escales del Palau de Justícia de Brussel·les no només és històrica, sinó que, pel gest, la llum i l'aire que destil·la, és preciosa. Però això no és cap pel·lícula sinó un serial inacabable, i el seu rebuscat guionista ja treballa en altres finals. Només ell sap quantes fotos queden per fer i qui riurà en l'última.

Puig, Comín i Serret, ahir, després de conèixer la decisió judicial ■ ACN

Bob i l'efecte papallona

CLAU • El cas d'un romanès, Bob-Dogi, que era reclamat a Hongria, ha estat definitiu per a l'exoneració dels consellers
DUBTE • El Tribunal de Luxemburg va fixar jurisprudència

Òscar Palau
BARCELONA

Diu la teoria de l'"efecte papallona" que el batre d'ales d'una papallona en un costat de món pot acabar provocant un huracà en un altre per tot un seguit de concatenacions de fets. Podria ser una manera d'interpretar com un *vulgar* accident de trànsit succeït fa quatre anys i mig a Hongria es va encreuar ahir en el destí dels consellers exiliats a Bèlgica, i qui sap si també en l'esdevenir del procés sobiranista. Com a mínim, des del punt de vista de la repressió judicial.

El 27 de novembre del 2013, Niculaie Aurel Bob-Dogi, un camioner romanès que conduïa massa ràpid per la regió hongaresa de Mátészalka, va atropellar un ciclomotorista local i li va causar "lesions greus", segons el delictes penal amb què ho va tipificar després el tribunal comarcal de la zona, a què van arribar els fets denunciats pel damnificat. Arran d'això, un any i mig després, el 23 de març del 2015, el jutge hongarès dictava una euroordre de detenció contra Bob-Dogi, que ja havia tornat al seu país i que el 2 d'abril era detingut i posat a disposició del Tribunal Superior de Cluj perquè l'extradís. Però no ho arribaria a fer mai. Per què?

A l'autoritat judicial romanesa, que el mateix dia, per cert, ja havia deixat en llibertat provisional el detingut, li van entrar dubtes seriosos en la interpretació de l'article 8 de la decisió marc europea del 2002, actualitzada el 2009, que regula les euroordres i els procediments d'entrega, que marca que una ordre de detenció europea ha d'estar basada en "una sentència ferma, una ordre de detenció o qualsevol altre tipus de resolució judicial executiva". El tribunal hongarès entenia que l'euroordre dictada ja incloïa el seu propi territori, però a Cluj van sobrevenir els dubtes: segons l'article 8, no calia prèviament una ordre de detenció nacional? I encara més: si aquesta no existia, això no era motiu ja suficient per rebutjar l'euroordre per irregular?

Aquestes dues preguntes van adreçar-se el juny del 2015, per mitjà d'una

L'advocat de Comín i Serret, Gonzalo Boye, destacava ahir el cas Bob-Dogi ■ ACN

"preparat", a diferència de l'Audiència Nacional, per tramitar euroordres. Fonts properes al cas també destaquen la "incongruència" entre la segona euroordre i l'ordre estatal que va emetre la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, ja que, per exemple, no coincideixen les incriminacions.

En espera d'Alemanya

Un dels interrogants que planteja la decisió de la justícia belga és com aquesta pot afectar en el cas de l'euroordre contra Puigdemont. Cuevillas va assegurar ahir que el supòsit és "idèntic" perquè "l'euroordre era la mateixa per a les diferents jurisdiccions. Així, la defensa no descarta que passi el mateix a Alemanya o que, per contra, la justícia espanyola retirï l'ordre de detenció dictada

pel Suprem per evitar "un revés d'aquesta consideració". Ara bé, fonts de la defensa asseguren que el cas Puigdemont està en una altre fase més endarrerida del procés judicial.

L'altre dubte encara obert és la continuïtat del vot delegat de Comín ara que queda en llibertat. Segons l'equip jurídic, donat que el cas de les euroordres contra tots tres cau, les mesures cautelars que havia dictat el jutge belga també cauen. Una qüestió que obre la porta a aturar la delegació del vot al Parlament de Catalunya del diputat Toni Comín. Tanmateix, aquest no va voler pronunciar-se sobre l'estratègia política a seguir a partir d'ara.

Celebració

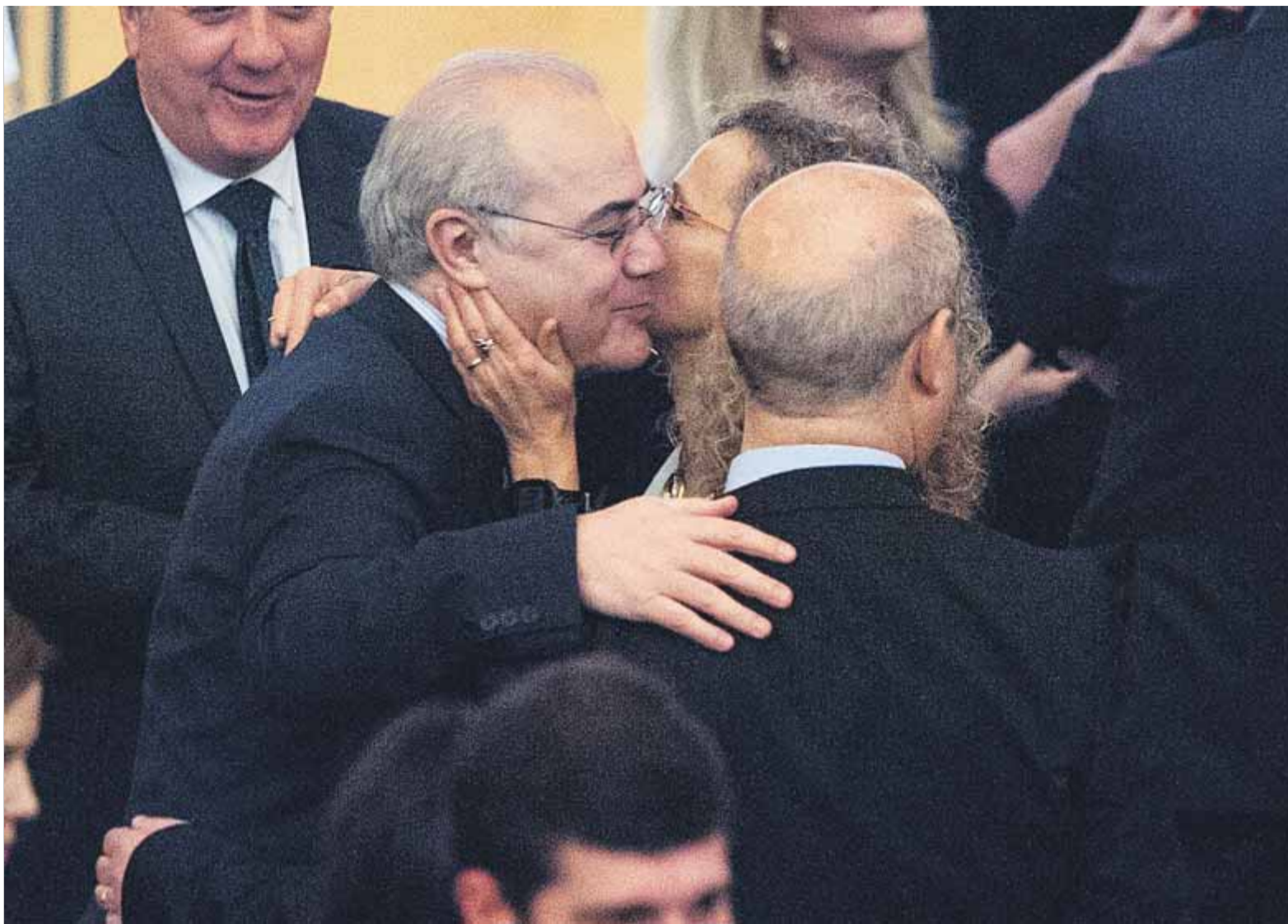
Els membres del govern a l'exili clarament intuïen la

resolució positiva del cas, ja que la defensa coneixia la posició de la fiscalia des de feia dies. No ho van amagar quan van arribar contents al Palau de Justícia de Brussel·les a primera hora del matí.

Un cop acabada la vista, exultant, l'exconseller Toni Comín va ser el primer a anunciar i celebrar la victòria judicial a Brussel·les advertint que la decisió "ferma" del tribunal "posa de manifest que s'abusa del Codi Penal per perseguir polítics". Per la seva banda, Serret va aprofitar per renovar la crida al diàleg amb Madrid. "Demaneu que s'acabi la judicialització de la política, volem la llibertat dels nostres companys, que es resolgui políticament aquest conflicte, per la via democràtica i pacífica", va assegurar. ■

qüestió prejudicial, al Tribunal de Justícia de Luxemburg, que, després d'examinar-ho amb caràcter prioritari, un any després, l'1 de juny del 2016, responia afirmativament a totes dues. És a dir, el tribunal europeu estimava que cal una ordre de detenció "diferent" a l'euroordre, i que si no hi és, l'autoritat judicial receptora no podrà donar curs a l'extradició perquè l'euroordre "no és vàlida". Encara més, com que aquest procediment es basa en el principi de reconeixement i confiança mutus entre estats, Luxemburg fins i tot deia que abans de prendre la decisió de desestimar-ho, el jutge receptor ha de donar l'oportunitat a l'emissor i pot demanar que li faciliti "urgentment tota la informació complementària necessària" per comprovar que, efectivament, no hi havia hagut ordre de detenció nacional abans, i no es tractava d'un descuit...

Poc es pensava Bob-Dogi que els advocats d'uns polítics catalans perseguits per muntar un referèndum d'autodeterminació es fixarien uns anys després (a diferència d'un tal jutge Llarena) en la jurisprudència que va crear el seu cas, i l'aprofitarien davant la justícia belga com a element clau per alliberar-los de la repressió espanyola... La papallona ha desfermat l'huracà. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena durant un acte a Barcelona el mes d'abril passat ■ JOSEP LOSADA

El Suprem expressa el seu enuig amb la justícia belga

■ Considera una “manca de compromís” el rebuig a l'euroordre contra Comín, Puig i Serret ■ La justícia espanyola podria cursar-ne una de nova per forçar un nou pronunciament de fons

Montse Oliva
MADRID

El Tribunal Suprem va donar ahir una nova mostra que encaixa malament les decisions sobre el procés dels òrgans judicials d'altres estats. Primer li va tocar el rebre al tribunal alemany que revisa la situació de Carles Puigdemont i ahir no va dissimular el seu enuig davant la negativa de la justícia belga de lliurar Toni Comín, Lluís Puig i Meritxell Serret, que són a Brussel·les des de l'octubre passat. El Suprem considera que l'error formal que assenyalava la justícia belga per rebutjar l'euroordre és un pretext i atribueix la seva decisió a una “manca de compromís”, en el que entenen com una obligació de co-

operar entre instàncies judicials europees. L'òrgan espanyol, doncs, espera a rebre la notificació per analitzar el no belga, però ahir avançaven que el que havia transcendit fins llavors no semblava un motiu que el justifiqui, mentre lamentaven que no s'hagués tingut en compte en cap cas l'acte de processament dictat el 23 de març passat per l'instructor Pablo Llarena i que servia de suport per lliurar les ordres internacionals de detenció. En aquest sentit, fons de la sala penal criticaven el desconeixement mostrat envers l'ordenament jurídic espanyol, malgrat les explicacions que asseguraven que s'havien aportat.

El tribunal llançava aquest retret als belgues

Vox es querella contra Torra per rebel·lió i odi

El partit ultradretà Vox ha convertit els tribunals en la seva plataforma de campanya i, a més del protagonisme que s'ha garantit en el procediment de l'1-O obert per Llarena, ahir anunciava la presentació davant el TSJC d'una querella contra el president Quim Torra pels delictes d'encobriment, odi i conspiració per a la rebel·lió. La pla-

taforma assegura que el nou cap de la Generalitat s'ha convertit en el “testaferro” de Puigdemont i l'acusa d'haver fomentat l'odi “contra els espanyols amb proclamacions de caràcter xenòfob, racista i vexatori”. D'altra banda, Vox també va demanar que s'imposin mesures disciplinàries a les defenses dels processats per Llarena després que

ahir renunciessin al testimoni de la secretària judicial que el 20 de setembre va acudir a l'escorcoll de la conselleria d'Economia. Els lletrats van desistir després que la fiscalia sol·licités que declarés com a testimoni protegit ja que havia adduït que no volia que la reconeguessin a Catalunya. Llarena havia acceptat els arguments.

tot insistint que, precisament, s'havien ajornat les ordres de detenció en espera que el magistrat formalitzés el processament i que, d'aquesta manera, poguessin tenir més base argumental a l'hora d'haver d'enfrontar-se a l'euroordre. I és per això que

ahir semblaven mostrar la seva incredulitat pel fet que adduïssin com a motiu per al rebuig un error de forma com és el fet que, en no haver-hi una ordre de detenció en l'àmbit espanyol, no es pot executar l'europea.

La qüestió, però, és que,

més enllà d'explicitar el seu enuig cap a una decisió que no comparteixen, no sembla fàcil que es pugui revertir l'escenari, atès que des de la justícia belga ja s'ha alertat que la no acceptació de l'euroordre no es recurrible. L'alternativa seria, en tot cas, intentar

que s'obri un nou procediment per esmenar el defecte i forçar la justícia belga a pronunciar-se sobre el fons de l'assumpte donat que en aquesta primera decisió ni tan sols s'ha entrat a valorar-lo.

Seria, en tot cas, la tercera euroordre que es dicta, després que Llarena hagués retirat la de la jutgessa de l'Audiència Nacional Carme Lamela i n'hagués fet una de nova acompanyant el processament i les ordres de presó, sense

La frase

“Com totes les decisions, ens agradin més o menys, les acatem des del respecte a la independència judicial”

tenir en compte que, fent-se enrere en la de Lamela, provocava que decaigués també la que afecta l'àmbit espanyol.

Si bé expressat de manera anònima per fons del Suprem, el malestar que transmetia ahir aquest òrgan judicial cap als belgues se suma als estirabots que el 17 d'abril passat va llançar en una resolució que afectava l'emprisonament de Jordi Sánchez, contra el Tribunal Regional Superior de Schleswig-Holstein. El Suprem va aprofitar la seva resolució per llançar un seguit de retrets als alemanys pel fet que haguessin avançat que, en espera de la decisió final, no albiraven la violència exigible per al delictes de rebel·lió. L'òrgan espanyol renyava el tribunal regional pel que considerava uns arguments inconsistents i atribuïa la seva precipitació a la falta de material probatori “adequat” per poder fonamentar la l'acceptació de l'euroordre. En els darrers temps, si més no, tant la fiscalia com Llarena s'han afanyat a enviar documentació, si bé la justícia espanyola va topar amb un altre entrebanc, haver d'admetre la feblesa de les proves del malbaratament de diner públic. Ahir, en tot cas, el ministre de Justícia avançava que la justícia espanyola està buscant la manera de resoldre “l'error de forma” per poder dirigir-se a la justícia belga i que el procés no decaigui amb la decisió d'ahir. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra creu que la decisió obre camí a tots els acusats

■ Satisfacció entre els grups sobiranistes pel rebuig a l'extradició dels consellers, que creuen que posa en evidència la justícia espanyola ■ Cs demana la retirada de la delegació de vot a Comín

Ò.P.J.
BARCELONA

Satisfacció indissimulada ahir entre el sobiranisme pel rebuig de la justícia belga a l'extradició dels consellers Toni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig. El president investit, Quim Torra, mostrava la seva "alegria" a tots tres, i llançava el seu pronòstic a Twitter. "Com a Bèlgica, la justícia acaba guanyant a Alemanya, Escòcia i Suïssa. I, sí, no en tinc cap dubte, també a l'Estat espanyol", piulava. També Carles Puigdemont, des de Berlín i en alemany, s'alegrava per la "bona notícia". "La UE garanteix un judici just, per-

què els jutges europeus prenen decisions al marge de les opinions polítiques", valorava. El president del Parlament, Roger Torrent, donava l'enhorabona als perseguits. És "una gran notícia que torna a deixar en evidència la falsedat de les acusacions", etzibava.

La línia era calcada entre les forces parlamentàries. Des de JxCat, la portaveu, Elsa Artadi, destacava a Twitter la "nova victòria judicial internacional". "La justícia i la veritat s'imposen on no hi ha ingerències polítiques", insistia, abans de felicitar també el "gran equip d'advocats" dels consellers. També el

La portaveu adjunta dels comuns, Marta Ribas, va ser una de les que va felicitar-se per la resolució a Bèlgica ■ ACN

diputat del PDeCAT a Madrid Ferran Bel incidia que el Suprem queda "en evidència". "Alguna cosa molt seriosa s'haurà de replantejar l'Estat espanyol", reflexionava. Des d'ERC, l'adjunt a la presidència, Pere Aragonès, piulava la seva alegria per una decisió "justa que deixa, de nou, la justícia espanyola davant el mirall". També el cap de files al Parlament, Sergi Sabrià, remarcava que "la injustícia espanyola queda en evidència", i convidava a "continuar treballant per la llibertat de totes les persones preses".

Fins i tot la portaveu adjunta dels comuns, Marta Ribas, reflexionava que la

decisió suposa "una vegada més un ridícul del jutge Llarena", i un fracàs de l'estratègia de "fer política des de la justícia".

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, qualificava la decisió de "cleca monumental a la 'justícia' espanyola", i destacava que fos "el fiscal i no el jutge" qui havia rebutjat l'euroordre. Des de la presó, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, felicitava els consellers. "La ciutadania europea cada dia és més conscient que la causa dels 9 presos i els 7 exiliats polítics catalans és la causa universal de la democràcia i la llibertat", piulava.

La cap de l'oposició, Inés Arrimadas, evitava valorar una decisió judicial presa arran d'"irregularitats", però ja avançava que pot tenir "conseqüències parlamentàries". De fet, Cs demanarà a la mesa que revocui la delegació de vot concedida a Comín, que fins ahir no podia ser als plens perquè la justícia belga no el deixava sortir del país. "Això ha canviat", reblava Arrimadas. ■

LINYOLA
FESTA MAJOR

18, 19, 20 i 21 de Maig 2018

Divendres 18
17:00h A la plaça Planell, elaboració de la 44ª Cassola de Linyola.
Al vespre pregó de festa amb el SR POSTU, a la plaça Planell.
21:30h Al pavelló poliesportiu, degustació de la Cassola de Linyola i sopar amabilitat amb l'humor de **EL SIDRAL**.

Dissabte 19
11:30h A l'església del poble, **BATEIG DELS GEGANTS CENTENARIS** i continuació cercavila amb els **GRATALS DE LINYOLA, ELS FADRINS DE BADALONA**.
Espectacle "David i Goliath" de **LA CREMALLERA TEATRE**.
13:00h Vermut popular amb la Xaranga **MAI TOQUEM B**.
De 17:00 a 20:00h **SCAPE ROOM** a la sala d'actes Pau Casals.
18:30h Concert i ball amb l'orquestra **SATURNO**.
23:30h Espectacle de foc i correfoc.
00:30h Al pavelló poliesportiu, concert i marxa amb **BAND THE + THE PINK ROCK** i **THE GOATS**.

Diumenge 20
18:30h Concert i ball amb **SLALOM EXPRESS**.

Dilluns 21
11:30-14:00 i 16:30-19:00 **PARC INFANTIL** a la plaça Planell.
19:00h Espectacle aïmo **QUIM MASFERRER** "Bona Gent" al pavelló poliesportiu.

ORGANITZA: AJUNTAMENT DE LINYOLA
COL·LABORADORS: ENTYOLA DELS NUMERIS
PRODUCCIO: 3D3 Events

3D3 Events
639388211
973400906
info@3d3events.com

Programació primavera 2018 Convent de les Arts d'Alcover

EL GRAN LIED ROMÀNTIC ALEMANY
Duo Elena Gragera & Anton Cardó
Diumenge 20 de maig 19h

ESTRENA

www.conventarts.cat
per a més informació,
abonaments i entrades.

conventarts

Convent de les Arts

AJUNTAMENT D'ALCOVER

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Centenars de persones van participar en la concentració que es va fer ahir a la tarda a la plaça de la Catedral de Barcelona i que es va repetir arreu del país ■ JUANMA RAMOS

L'ANC i Òmnium insten Torra a fer front a la repressió

■ El president, en el primer acte després de ser investit, va participar en la concentració per recordar els set mesos d'empresonament dels Jordis ■ Les entitats celebren la victòria política a Bèlgica

Marc Bataller
BARCELONA

El moviment sobiranista, encarnat per la ciutadania, els partits i les entitats, s'ha marcat com a repte que ningú normalitzi la repressió de l'Estat espanyol ni l'empresonament ni l'exili dels polítics catalans. És per aquest motiu que ahir es van fer noves concentracions arreu del país per reclamar que la democràcia torni a Catalunya i que els presos puguin sortir de la presó i els exiliats tornar a casa. En aquest cas, es recordaven els set mesos de l'empresonament de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, els Jordis.

A Barcelona, la concentració va estar encapçalada per Quim Torra, que

participava en el primer acte públic des que va ser investit. Per aquest motiu, va ser el focus de les càmeres i també de l'ANC i Òmnium, les dues entitats organitzadores, que van instar el president i el futur govern, que s'ha de configurar en els propers dies, a fer front a la repressió i també a construir una societat igualitària. "Mai no deixeu ningú sol davant la repressió", li va reclamar el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, que també va llegir una carta del president de l'entitat, Jordi Cuixart, en què es congratulava pel fet que ben aviat hi haurà un executiu i demanava que es continuï treballant "en una estratègia comuna davant l'excepcionalitat repressiva que vivim".

Les frases

“Volem una república per consolidar una justícia que no sigui hereva del franquisme”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“En quants idiomes els hi hauran de dir, que no hi va haver violència ni rebel·lió ni malversació?”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“Si als polítics els fallen les forces, que pensin en l'1 d'octubre”

Roger Español
FERIT EN L'1-O

Reivindicació de la ciutadania

Durant la concentració de Barcelona, que es va celebrar a la plaça de la Catedral, l'ANC i Òmnium van voler donar molta importància a la ciutadania que es va comprometre amb la defensa de les urnes durant el referèndum o que ha estat perseguida per la justícia espanyola. Un dels que van pujar a l'escenari va

ser el regidor d'ERC a Sant Joan de Vilatorrada, Jordi Pesarrodona, que es va posar un nas de pallaso al costat d'un guàrdia civil i que va ser investigat per desobediència per les càrregues en el referèndum. "Hem de perseverar", va cridar als assistents. També van parlar el mecànic de Reus Jordi Perelló, investi-

gat per haver-se negat a reparar un vehicle d'una agent de la Policia Nacional, i Roger Español, el jove que va perdre un ull per una pilota de goma l'1 d'octubre. "Sempre hem de recordar que va ser un dels moments més importants de Catalunya. Si als polítics els fallen les forces, que pensin en l'1-O"

De la seva banda, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, també va llegir una missiva, en aquest cas del seu antecessor, Jordi Sànchez, que va destacar que ahir feia tres anys que va ser escollit màxim mandatari de l'ANC. "Si m'he de quedar amb un moment, em quedo amb l'1 d'octubre", va ressaltar Sànchez, igual que Paluzie, que també va reivindicar la importància del referèndum. "Aquell dia va començar la degradació de l'Estat", va afegir-hi

Crítiques a la justícia

Evidentment, la denegació de l'extradició dels consellers Antoni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig per part de la justícia de Bèlgica era la notícia més comentada entre els manifestants. Des de l'escenari, l'ANC i Òmnium també van celebrar efusivament aquesta decisió i van ressaltar que no només estem davant d'una victòria "jurídica", sinó també "política". "En quants idiomes caldrà que els hi diguin, que no hi ha hagut ni violència ni rebel·lió ni sedició ni malversació?", es va preguntar Mauri. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Gisela Pladeveya

Rostres molt presents

Girona va ser fidel ahir, com cada dia 16, a la convocatòria ciutadana a la plaça del Vi: una concentració que es fa coincidint amb la data en què van ser injustament empresonats Jordi Sànchez i Jordi Cuixart. Des d'aquell 16 d'octubre del 2017 ja han passat, lamentablement, set mesos. En aquest nou acte de dignitat i solidaritat en homenatge seu es va incorporar una iniciativa especial i plena de simbolisme. A diferència d'altres ocasions, no es va tractar d'una protesta estàtica, sinó que es va emprendre un recorregut a peu. El que sí es va mantenir va ser el punt de trobada, que va ser novament la plaça de l'Ajuntament. Des d'allí, unes 400 persones es van dirigir caminant i manifestant-se fins a la plaça dels Manaiés, on es van restituir les lones dels "tòtems de la dignitat", instal·lats per l'ANC amb el permís de l'Ajuntament. Són nou estructures de fusta, on es van tornar a col·locar les teles amb els rostres dels Jordis i, al matí, es van recobrir la resta de tòtems amb la imatge sobreimpresa de tots els polítics catalans empresonats i els que han hagut de marxar a l'exili.

El coordinador de l'ANC Girona, Àdam Bertran, va recordar que ja és la tercera vegada que els destrossen els tòtems. L'entitat ha presentat una denúncia i una reclamació per danys i perjudicis, tant per la dedicació d'elaborar i instal·lar les lones com pel seu cost. En el darrer episodi, la Policia Municipal va aconseguir identificar cinc dels presumptes autors dels desperfectes. Els fets es remunten a l'abril, quan un grup d'encaputxats –format per unes vuit persones– es van dedicar a malmetre'ls de matinalda. Portaven passamuntanyes i motxilles, i van tallar amb cúters les lones amb els 16 retrats dels líders indepen-

Es van restituir ahir els retrats dels líders independentistes als tòtems ■ ANDREA RUIZ

dentistes. Els agents van identificar 4 dones i un home, d'entre 32 i 59 anys, a qui s'atribueix un delictes de danys.

Paral·lelament, a la plaça dels Manaiés hi va haver ahir actuacions en directe. Un duet va interpretar les cançons *No volem més cops*, *És la nostra història* i *L'estaca*, i es va llegir un manifest. També es van enganxar uns retoladors als tòtems per tal que la gent hi escrigués missatges. En alguns s'hi llegia "Ho aconseguirem!", "Endavant!", "Som i serem" o "Mai ens rendirem". Tant els organitzadors de les manifestacions com els assistents ja han avançat que no es deixaran de concentrar fins que es faci efectiva la posada en llibertat dels Jordis i dels membres del govern català empresonats, així com el retorn

dels polítics a l'exili. Ahir, la primera part de la convocatòria a la plaça del Vi va arrencar amb una lectura de poemes i es va explicar la simbologia d'*El bosc de la llibertat*. És un muntatge impulsat per Òmnium Gironès, l'ANC i l'Ateneu d'Acció Cultural per Temps de Flors. La composició consta de 450 arbres grocs i més de 6.000 reproduccions de coloms, repartits per balcons i establiments de la plaça del Vi, la de l'Oli, el carrer Ciutadans i part del carrer Cort Reial. La pau està representada per coloms de l'artista Pablo Picasso i la llibertat, a través del color groc. Precisament, es van donar cartells grocs amb el dibuix del colom a tots els assistents, que després van fer la marxa a peu amb les mans enlaire mostrant aquest emblema. ■

BANYOLES

"La República, en l'acte dels presos"

En complir-se set mesos des del seu ingrés als centres penitenciaris, ahir a Banyoles es va fer una concentració per reclamar la llibertat dels presos polítics catalans, convocada per l'ANC i Òmnium. El director del setmanari *La República*, Carles Ribera, va intervenir en aquest acte, que es va fer al davant de l'ajuntament. ■ P. ROVIROLA

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES 18 DE MAIG

TEATRE

18:15h - Sufragistes (Cinema)

de Sarah Gavron
Germandat de Sant Isidre i Santa Llúcia
salasantallucia.tictactiquet.com
Raval de Robuster, 34
Reus

TEATRE

21h - Chicago

de Bob Fosse
Centre Sant Pere Apòstol
www.centresantpere.cat
Carrer Sant Pere Més Alt, 25
Barcelona (també dissabte i diumenge)

DIUMENGE 20 DE MAIG

TEATRE

18h - L'Auca del Senyor Esteve

amb Sergi Mateu
Associació Cultural i Recreativa de Fals
www.acrfals.com
Carrer Escoles, s/n
Fals (Fonollosa)

TEATRE/MÚSICA

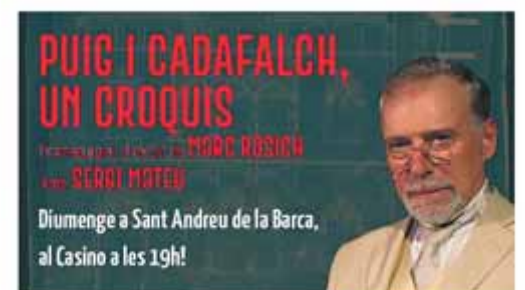
19h - Puig i Cadafalch, un croquis

amb Sergi Mateu
Societat El Casino
www.elcasino.cat
Carrer Catalunya, 2
Sant Andreu de la Barca

**L'AUCA DEL SENYOR
ESTEVE**

Diumenge 20 de maig
al Teatre de Fals,
a les 18h

**PUIG I CADAFALCH,
UN CROQUIS**

amb Sergi Mateu
Diumenge a Sant Andreu de la Barca,
al Casino a les 19h!

**MÉS ESPECTACLES I
VENDA D'ENTRADES:**
www.xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus
de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez vol un tipus 'ad hoc' de rebel·lió per a Catalunya

■ El líder del PSOE proposa fixar al Codi Penal com a delictes una DUI pacífica i insinua que la causa de Larena no se sosté ■ El PDeCAT ho veu un "escàndol" ■ L'article actual és del socialista Garrido

David Portabella
MADRID

L'endemà de ser rebut a La Moncloa per Mariano Rajoy, el secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, va proposar la reforma del Codi Penal per crear un tipus penal *ad hoc* pensat per a Catalunya i que una DUI pacífica com ara l'aprovada el 27 d'octubre sigui delictes de rebel·lió. "El 1995 i el 1973, quan es parlava de rebel·lió, un s'imaginava un cop d'estat militar. I això era el que plantejava el legislador aleshores. Ara estem davant un fet completament diferent i és que responsables polítics al capdavant d'institucions públiques s'estan servint d'aquesta posició per subvertir l'ordre constitucional", avisa Sánchez sense diferenciar el 1995 en què governava Felipe González i el 1973 en què hi havia un cop d'estat en vigor perquè hi havia el dictador Franco.

La idea de portar al Codi Penal l'oxímoron d'una re-

bel·lió sense violència no és espontània, sinó que va ser compartida el dia abans amb Rajoy.

Contrari a la Constitució

La rebel·lió està tipificada a l'article 472 del Codi Penal per a "quien se alzare violenta y públicamente" per "declarar la independència d'una part del territori de l'Estat". La paraula *violenta* va ser un afegit redactat el 1995 per l'aleshores diputat d'IU Diego López Garrido, actual senador del PSOE. Com va dir el mateix López Garrido en aquest diari el 31 d'octubre, era una precisió clau per al PNB, CiU i ERC perquè "se suposa que l'objectiu últim dels partits nacionalistes és tenir un estat i, si hi posàvem que la mera declaració d'independència d'una part del territori era un delictes, això podia ser contrari a l'esperit de la Constitució". "No hi ha un delictes de rebel·lió en el que ha fet Puigdemont i el seu govern",

Pedro Sánchez en una compareixença aquesta setmana a Ferraz ■ EMILIO NARANJO / EFE

ha afirmat sempre López Garrido amb l'autoritat moral de ser-ne l'inspirador i el redactor.

Eliminar el pactat el 1995 per tots els partits -inclòs el PP- és el que proposa ara Sánchez, que aposta per criminalitzar una declaració d'independència (DUI) pacífica com

una "actualització de la rebel·lió al segle XXI". El canvi penal retornaria l'Estat espanyol al període 2003-2005, en què José María Aznar va imposar una reforma exprés del Codi Penal per castigar amb cinc anys de presó la mera convocatòria d'un referèndum en l'època del pla

Ibarretxe. Si aleshores la majoria absoluta del PP va imposar una reforma *ad hominem* pensada en el lehendakari que no va ser abolida fins a l'arribada del socialista José Luis Rodríguez Zapatero, el socialista Sánchez promou ara un tipus penal de rebel·lió *a la catalana* argumentant

que el "problema" català durarà "molts anys" i l'Estat ha de protegir el "bé jurídic" de la Constitució.

Desacreditant Larena

Indirectament, i tot i que el seu entrevistador de TVE no li ho va demanar, el que va fer Sánchez ahir va ser donar a entendre que l'actual acusació de rebel·lió que fa el jutge Pablo Larena no se sosté perquè hi falta l'ingredient violent. En tot cas, l'eventual enduriment del Codi Penal no afectaria els encausats per l'1-O empresonats i exiliats perquè no és possible una aplicació retroactiva, sinó que seria un avís per atemorir els governants futurs, començant pel nou president, Quim Torra.

La proposta de Sánchez d'endurir el Codi Penal pensant en el plet català va sorprendre el PDeCAT. "Si és simplement per adaptar-lo al segle XXI simplement dir-li a Sánchez que arriba dinou anys tard. Si és per adaptar-lo a la situació de Catalunya em semblaria un escàndol", va dir el diputat del PDeCAT al Congrés Ferran Bel.

Sánchez, al mateix temps, es va vanter d'haver perdut el respecte al 155 i va aventurar que, si hi ha "fets" que el tornen a justificar, ja no descartaria intervenir també TV3, en contra del que defensava el 27 d'octubre de l'estrena de l'article al Senat. ■

Units per Avançar proposa un nou pacte amb Espanya

■ Espadaler planteja delimitar el delictes de rebel·lió i posa sobre la taula un nou Estatut

Emili Bella
BARCELONA

Units per Avançar, hereva de l'extinta Unió Democràtica, proposa un pacte d'estat entre Catalunya i Espanya que impliqui delimitar de manera precisa els delictes de rebel·lió i de sedició del Codi Penal, redactats en un context històric molt diferent de l'actual. El líder de la formació, Ramon Espadaler, va defensar ahir que aquesta modificació pugui "benefi-

ciar" els encausats per aquests delictes, però que en cap cas se'ls pogués aplicar si s'endurís el tipus penal. El pacte inclou també reconèixer la nació catalana, un nou sistema de finançament que permeti a algunes comunitats dissenyar el seu propi sistema fiscal, el compliment pel govern espanyol de les sentències del Tribunal Constitucional en relació amb les competències transferides, el compromís de resoldre els actuals conflictes competencials i el desenvolupament de les que hi ha pendants.

Tot plegat es concretaria en la redacció d'un nou Estatut d'Autonomia. "La

redacció d'un nou Estatut no és un l'objectiu en si mateix, ni l'inici d'un procés de negociació, sinó la plasmació necessària de l'acord final assolit entre les parts i un sistema de finançament nou", va puntualitzar el diputat del grup parlamentari del PSC-Units per Avançar.

Per establir les bases del diàleg, Espadaler demana al pròxim govern "que reconegui que no tot s'ha fet bé i que s'han pogut cometre fets punibles" i també un reconeixement públic del govern espanyol de la seva inacció. També aposta per l'elecció d'un executiu integrat per persones "sense causes judi-

Antonio Durán-Sindreu, Helena Isábal, Ramon Espadaler i Oriol Molins ■ EL PUNT AVUI

cials" i un "retorn escrupolós a l'estat de dret".

La proposta es va aprovar fa setmanes en el consell nacional de la formació i es fa pública ara, quan s'ha desencallat la inversió. Vol posar les bases

sobre les quals articular el diàleg dins de Catalunya i entre catalans i espanyols.

Segons l'exconseller, per desenvolupar el concepte de nacionalitats recollit a la Constitució i reconèixer la "realitat nacio-

nal" catalana no cal cap reforma constitucional, sinó que es podria fer amb lleis orgàniques. Units per Avançar també planteja un model federal de caràcter asimètric que inclogui la reforma del Senat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra pren possessió del càrrec en un acte d'excepció

■ El president marca una cerimònia sòbria, sense convidats, i llegirà la fórmula Puigdemont en què prometrà lleialtat al poble ■ Informa al ministre Zoido que divendres vol visitar tots els presos

Redacció
BARCELONA

Quim Torra prendrà possessió com a 131è president de la Generalitat aquest matí en un acte auster i sense convidats al Palau de la Generalitat. Finalment s'ha pogut organitzar des de la institució catalana però sota la supervisió de La Moncloa a causa del 155. Cap ministre espanyol assistirà a l'acte, tot i que el de Justícia, Rafael Catalá, serà a les 9 del matí al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i, al migdia, a la Subdelegació del Govern de l'Estat a Tarragona.

És a partir de la presa de possessió que es fa efectiu

el càrrec de president, però, de moment, no s'han donat a conèixer gaires detalls de l'acte, que tampoc estava convocat oficialment en el moment de tancar aquesta edició. Però segons va avançar el mateix president, serà un acte auster per marcar la situació d'excepcionalitat que viu la política catalana. L'acte es farà al saló Verge de Montserrat, més reduït que el saló Sant Jordi, on fins ara s'havien celebrat. El president del Parlament, Roger Torrent, hi serà present però no serà ell qui li col·loqui el medalló que Tarradellas va rescatar per a la seva presa de possessió de mans d'Adol-

El president electe, Quim Torra, en la trobada a Berlín amb el president Puigdemont l'endemà de la investidura al Parlament ■ REUTERS

fo Suárez. Quant a la fórmula amb què prometrà el càrrec, Torra ja va avançar que empraria la que va pronunciar l'expresidenta Carme Forcadell en la presa de possessió de Puigdemont, és a dir, amb lleialtat al poble català. Però, com fa dos anys, l'enunciat ja fa referència a les obligacions del càrrec, Constitució i Estatut, una de les raons per les quals l'Estat ja no va poder impugnar-ho el gener del 2016.

Visita a les presons

Després d'anar a Berlín, Torra ha enviat una carta al ministre Zoido, per informar-lo que vol visitar els polítics sobiranistes en presó preventiva, divendres que ve. Torra és advocat i amb aquesta condició podria accedir lliurement al centre penitenciari. El president electe esmenta que desitja visitar Junqueras, Forn, Romeva, Rull i Turull a la presó d'Estremera, Sánchez i Cuixart al centre de Soto del Real, i l'expresidenta Forcadell i l'exconsellera Bassa a Alcalá Meco. ■

aerosport

26 edició certamen
d'aeronàutica general i esportiva

EL CEL EN POTÈNCIA!

www.firaigualada.org/aerosport

19_20 / 05 / 2018
Aeròdrom Igualada-Òdena
Barcelona

ORGANITZA

ORGANITZACIÓ TÈCNICA

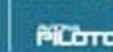
EN CONVENI

AMB EL SUPORT

COL·LABORADORS

www.serviatimo.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Toni Comín Conseller de Salut

“La justícia belga els ha parat els peus; és una gran victòria”

ABÚS · “El Suprem ha de deixar d’abusar del Codi Penal i del sistema d’euroordres” **CONSELLER** · “Restituir el govern és gairebé un deure polític, ètic” **EUROORDRE** · “Si volen la causa viva a Espanya, hauran de dictar una nova euroordre”Xevi Xirgo
LOVAINA

El conseller de Salut, Toni Comín, valora en aquesta entrevista la decisió d’ahir de la justícia belga. I, tot i que no ho diu obertament, insinua molt clarament la seva voluntat de repetir com a conseller del nou govern.

Què significa per a vostè la decisió de la justícia belga?

Una victòria no només judicial sinó política. A partir del moment en què el govern espanyol va cometre l’aberració de judicialitzar un conflicte que mai hauria d’haver sortit de l’esfera política, qualsevol victòria judicial no és només una victòria judicial sinó que és també política. És una victòria col·lectiva, de tot l’independentisme.

Ha parlat d’un abús del Codi Penal per part de la justícia espanyola.

El Tribunal Suprem ha de deixar d’abusar del Codi Penal. La nostra ja és una sentència ferma, definitiva, que confirma el que nosaltres ja fa temps que estem dient, i que és que alguns jutges a Espanya abusen del Codi Penal. Abusen del Codi Penal i del sistema d’euroordres, i han de deixar de fer-ho, han d’aturar una causa judicial que mai havia d’haver començat, ni per a nosaltres ni per a la resta.

Vol dir que la decisió del tribunal belga tindrà conseqüències per a Carles Puigdemont i Clara Ponsatí?

L’error formal que afecta la nostra euroordre afecta lògicament també la de Puigdemont i la de Ponsatí. No seria estrany, doncs, que la justícia dels altres països en prenguéssin nota.

No seria estrany o seria lògic? Seria molt lògic.

I tractant-se, però, d’un defecte formal el motiu pel qual han denegat la seva extradició, no seria lògic que ara la justícia es-

Toni Comín, entrant ahir a la sala de justícia de Brussel·les ■ REUTERS

Espanya dictés una nova euroordre contra vostès?

La justícia espanyola està ara atrapada en un carreró sense sortida. Si renunciessin a continuar perseguint-nos a Europa, automàticament la causa a Espanya per a la resta cau; si ens deixen de perseguir a nosaltres, han d’admetre que els que són en presó preventiva a Espanya no mereixen ser perseguits. Lamentablement, si volen que la causa continuï viva a Espanya, es veuran amb l’obligació de dictar una tercera euroordre.

Però...

El que tocava és que el TS reconegués que ens ha estat fent una persecució penal sense fonament. I que ho aturés. Mai s’hauria d’haver iniciat, aquest

procés. Això és un abús del dret penal. I ara els ho ha dit un jutge d’un país europeu. El Suprem hauria de reconèixer que era un abús i deixar en llibertat immediata els que estan a la presó.

La justícia espanyola està sent jutjada per la justícia europea?

Indubtablement. Aquesta querrel·la la van iniciar pensant-se que l’Estat espanyol era, en termes judicials, una mena d’autarquia. I el fet que nosaltres marxéssim va trencar aquest esquema. Perquè Espanya no és una autarquia. Hem posat cara a cara els jutges espanyols amb una justícia imparcial com la belga. I la justícia belga els ha parat els peus. I ha posat en evidència la justícia espanyola.

Això vol dir que la via de l’exili era la bona?

Totes les vies eren bones. És obvi que el fet que hi hagi companys de govern i persones de la societat civil a presó també ens ha omplert d’arguments a nosaltres, per mostrar el que està passant a Espanya. No hi ha cap Codi Penal que pugui emparar la persecució que patim. Res del que hem fet nosaltres és delictiu en el Codi Penal espanyol. I el problema no és el Codi Penal, és l’abús que el Suprem està fent del Codi Penal.

Confia retrobar-se amb Puigdemont a Waterloo?

Confio que, per una manera o per una altra, el president Puigdemont torni a Bèlgica. O perquè també rebutjaren per raons formals la seva euroordre, o perquè a Alemanya es jutjarà el fons de la qüestió i es rebutjaran els delictes. Ja n’han rebutjat un, el de rebel·lió; i ara no tinc cap dubte que rebutjaren el de malversació.

La decisió belga facilita que es posi en marxa el Consell de la República a Bèlgica?

Tot el que sigui que la justícia europea ens doni la raó facilita la nostra estratègia política. I el Consell de la República és un element principal. La d’avui és una victòria política.

La sentència facilita que vostè pugui ser restituit com a conseller, ara que ha caigut l’euroordre?

Sobre la restitució, tinc poc a afegir al que ja he dit en alguna ocasió. El programa electoral d’ERC apostava per restaurar el govern legítim, i això, ja ho vaig dir, és un encert. Hem de tenir clara una cosa, i és que la restauració té molt a veure amb combatre la repressió. I encara n’hi afegiria una altra, de raó, en el cas de Salut, i és que el sector m’ha fet entendre que l’equip que va estar liderant les reformes en el mandat anterior és bo que pugui continuar duent-les a terme. Però, més en-

lla de les raons del sector, em sembla que restituir el govern, com es deia en el programa electoral d’ERC i en el de JxC, és gairebé un deure polític, ètic. La restitució és una manera de combatre la repressió.

El president Torra ja li ho ha demanat, que sigui conseller?

Deixi que les coses vagin al seu ritme. Ell decidirà en quin moment vol comunicar allò que ell ja ha manifestat de manera pública, que és la voluntat de restituir aquells qui vulguin ser restituits.

Entenc, doncs, que si Torra li ho demana, vostè li dirà que sí?

Deixi que ho comuniqui primer a qui correspon, a ERC i al president.

El programa electoral d’ERC ja apostava per restaurar el govern legítim, i és un encert

Es pot ser, però, conseller a més de mil quilòmetres? Per què?

Sí. I hi ha moltes coses importants. El primer, com li deia, és la restitució com a resistència a la repressió. El segon, les reformes que el mateix sector demana que continuem. I tercer, assegurar també un bon vincle entre el Consell de la República, que serà a l’exterior, i el govern de la Generalitat. És important que hi hagi persones que comparteixin les dues institucions, que siguin al govern de la Generalitat de Catalunya i al Consell de la República.

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45 De dilluns a divendres,
de 8 del matí a 3 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

**Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla**

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

**MUSEU DE LA
CONCA DELLA**

**MUSEU
DE LA
CONCA
DELLÀ**

C/ del Museu, 4
Isona
(Pallars Jussà)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

**Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla**

**LLUÍS ALBERT:
CANÇONS DE
TOTA UNA VIDA**

Josep Camós, tenor
Laia Frigolé, soprano
Ekaterina Gagkaeva, piano
Concerts Clàssics de l'Escala

CER L'Escala,
dissabte 19 de maig,
a les 7 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al **972 18 64 45**

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

**JEAN-EFFLAM
BAVOUZET**

Cicle Palau Piano

Palau de la Música de
Barcelona,
dijous 24 de maig,
a 2/4 de 9 del vespre

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al **972 18 64 45**
Tens temps fins al dilluns 21 de maig. Molta sort!

**CASA ANAMARIA
RESORT HOTEL ******
Veïnat de la Serra, s/n
d'Ollers (Pla de l'Estany)

2 nits en règim de dormir i esmorzar
i 1 sessió de spa, en habitació doble
prèmium. Tarifa oficial de diumenge
a dijous: 323 euros. Tarifa de dijous
a diumenge: 343 euros. Oferta no
vàlida per Setmana Santa, juliol i
agost. Reserves subjectes a
disponibilitat

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Més informació:
www.hotelcasanamaria.com

Per a reserves, cal trucar al telèfon **872 59 17 21**
Cal identificar-se com a subscriptor d'El Punt Avui en el
moment de fer la reserva i presentar la targeta

**FUNDACIÓ
PRIVADA ESPAI
GUINOVART**
Plaça del Mercat, s/n
d'Agramunt (Urgell)

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu de l'entrada: 3 euros
Més informació: 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo
juntament amb la targeta de subscriptor

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

19.00 L'ILLA DE ROBINSON

L'actualitat política, a 'L'illa'

Miquel Riera, Carles Ribera, Rafel Pous, Agustí Carles i Gina Driéguez són els analistes convidats en l'edició d'aquesta tarda per comentar tota l'actualitat de la jornada.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista.

Amb Mònica Hernández.
Convidat: Carles Riera, diputat de la CUP al Parlament.

10.00 Ben trobats.

Magazín amb Clara Tena. El programa celebra l'edició número 500 amb una entrevista a Elisenda Roca, periodista, escriptora i directora teatral, entre altres continguts.

12.00 Notícies locals.

13.00 L'illa de Robinson.

Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 De 'tee' a 'green'. En el programa d'aquesta setmana us oferirem el primer Interclubs Masculí de Catalunya, que es va disputar al camp de Raimat Golf, i l'onzena prova de la MatchGolf Cup, des del Club de Golf de Costa Daurada, entre altres reportatges.

16.00 Catalunya s. XXI. Benestar social.

Reemissió.

16.30 Notícies locals.

17.00 OUR FINEST HOUR

Debat d'actualitat setmanal

Matthew Tree modera la tertúlia d'actualitat, amb Ousman Umar i Guillem Gené, dins l'espai *L'hora d'anglès* (English Hour).

18.00 Notícies locals.

19.00 L'illa de Robinson.

Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres.

► **Tertúlia.** Amb la participació de Miquel Riera, Carles Ribera, Rafel Pous, Agustí Carles i Gina Driéguez.

► **L'entrevista.** Martí Nogué, alcalde de Sils, i Mei Puig, representant del col·lectiu Tocs de Flor, parlen de la festa de les flors de Sils.

20.30 Notícies locals.

21.30 L'illa de Robinson.

Reemissió.

23.00 Notícies locals.

La graella

TV3

08.00 Els matins. El programa segueix atentament l'última hora al voltant de la presa de possessió de Quim Torra com a president de la Generalitat. Posteriorment, s'entrevista Toni Comin, diputat d'ERC, després que la fiscalia belga hagi rebutjat la seva entrega a Espanya.

11.00 Notícies 3/24.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Salpicón de peix i marisc.

15.55 Com si fos ahir.

La Silvia té ganes de veure el Litus, però sap que ha de ser discreta, així que busca la complicitat de l'Eva. Però aquesta no la pot ajudar, així que acaben trobant-se tots dos sols. L'Anna, mentrestant, no es dona per vençuda i aconsegueix tornar a quedar amb l'ex de la Noe, el David, per implicar-lo en el seu projecte. Evidentment, ell li dona mil voltes. Per la seva banda, el Quim no s'entén gens amb el Sergi, el seu supervisor de treballs comunitaris. A més, sent que ha de sincerar-se amb l'Armando.

16.40 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

21.55 Polònia. Quim Torra s'instal·la al seu despatx per començar a treballar, però hi troba diversos obstacles que l'hi impedeixen. A més, continua la pugna entre Mariano Rajoy i Albert Rivera. Per decidir quin dels dos es mereix els vots i l'estima dels espanyols, participen en el concurs Qui és més patriota?. Viure de renda és el somni de qualsevol treballador, però no cal tenir un avantpassat amb herència milionària per aconseguir-ho. Inés Arrimadas demostra que, en el cas dels polítics, per aconseguir-ho només cal un oponent que tingui un passat polèmic a les xarxes.

22.35 Katalonski. A San Francisco, el Halldor comparteix un moment molt especial amb la Claudia Waldman, el dia de la seva graduació a la Universitat de Califòrnia a Berkeley.

23.40 Quan arribin els marcians.

SUPER 3 / 33

08.57 Pat, el carter: Servei d'entregues especial.

09.50 Raa Raa, el lleó escandalós.

10.35 El xai Shaun.

11.20 Les noves aventures de Geronimo Stilton.

12.05 Espies de veritat.

12.50 Les aventures del Gat amb Botes. Golem.

13.15 El detectiu Conan.

14.00 Shin Chan.

14.45 Bola de drac Z.

15.32 Vicky, el viking.

16.17 Yakari.

16.54 El petit drac Coco.

17.20 Pirata i Capitano.

17.45 La caleta de la Lily.

18.05 El Mic i els seus amics.

18.30 Dinotrax. Martells.

18.53 El drac Digby. Caçant bolets.

19.05 Salve, rei Julien!

19.30 Info K.

19.44 Kody Kapow.

20.05 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

20.55 El detectiu Conan.

21.25 Com si fos ahir.

22.00 300. Al segle XXI, les identitats són múltiples i canviants. És per això que, avui dia, sorprèn molt la intensitat i la persistència amb què s'ha mantingut la identitat catalana durant aquests últims tres segles.

23.00 Cronos. Dones vikingues.

00.00 Cinema a mitjanit. Bella joventut. La Natalia i el Carlos són dos joves enamorats que lluiten per sobreviure a l'Espanya actual.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1185976L

www.elpuntavui.tv